

JŽAN

Číslo 30

Dobrý den, nazdar, ahoj.

Tak tu máme zase předtáborové období, léto a dovolenou. To na co se vlastně všichni celý rok těšíme. Doufáme, že to bude zase ten parádní čas, kdy si užijeme spousty legrace a dobrodružství, prostě si to vychutnáme.

Já si před táborem dávám vždycky několik úkolů, takových osobních akcí, které bych si chtěla splnit. Některé se vydaří, někdy je to horší. Každopádně, když se mi to povede, celý rok na to můžu vzpomínat a užívat si ty zážitky o to víc. Takže si taky užijte, něco si přejte a třeba se Vám to splní. Anebo to prostě splňte někomu jinému, třeba ho „jen“ uděláte šťastným☺.

Krásný tábor všem!

-Dancza-

Vánoční výprava 15 – 17. 12 2017 – Jesenice u Rakovníka

Měli jsme sraz v 15:45 na hlavním vlakovém nádraží. Sešlo se nás přibližně 30. V 1. vlaku jsme jeli 1 hod. a 10 minut. V Blatně u Jesenice čekala na nás moje milovaná lokálka. Ta jela 7km a měla 2 zastávky. Vystoupili jsme a došli k faře. Ve faře byl pán, který Lasičku provedl a ukázal jí faru. „Ubytování“ bylo v horní části. Nejprve šli vlčata a světlušky, pak až my. Ve společnosti jsme si dali večeři. Po večeři Fík (Fík) zjistil, že je tam piano. A nahned začal hrát písničku Counting stars (počítání hvězd). Následovně v naší místnosti proběhl ½ hodinový meditační kroužek. Při meditování nás bolela záda a postupným procesem to byl masírující kroužek. Ten ovšem vydržel 2 a ½ hodiny. V noci jsem já (Adam) a Šmoula seděli u Přátelského ohníčku do 00:45. Na jednou se Freddy probudil a Šmoula mu řekl: „jseš na výpravě“.

16.12 – Ráno nás vzbudila Pét'a a nařídila nám, abychom udělali rozcvičku malým. Šli všichni až na Apače a Freddyho. Vymysleli jsme Hoky koky. Pak byla snídaně. Klasika. Potom přijeli Danča a Zoro. Ten vyrostl! Program pokračoval hrami. Hráli

j sme městečko Palermo, mrkacího vraha a škatulata. Po hrách se skauti rozdělili na 3 týmy. 1) Ohýnek, Pája, Eli 2) Kačaba, Apač, Dej 3) Šmoula, Freddy a já. Dostali jsme GPS a zadávali do ní souřadnice na kešky. V lese bylo asi 7 kešek. Vždy, když byla objevena keška, psali se jména vedoucích, kteří hrají Geocaching. Konec byl na zřícenině hradu Petrohrad. Tam už na nás čekali malí. Vzali jsme opékátory a upekli buřty, párky nebo chleba. Na zřícenině byly schody na půl zapuštěné. Vypadaly vratce. A tak Kuklič, Pája a já jsme vyšli nahoru a dívali se na západ slunce.

Ah! To byl krásný pocit! Uklidili jsme ohniště a vydali se na cestu do Jesenice. Bylo to asi 5km. Vrátili jsme se do fary. Tam bylo teplo. Za chvíli Čerw zvolal: „všichni do společenky“! Dal nám instrukce, ať si do společenské místnosti dáme ešus a lžíci. Dále nám bylo dáno se převléci do krojů a nebo ten, kdo ho neměl tak do oddílového trika. Ode mě si oddílové triko půjčil Měsíček a já říkám: „pozor je uzžený“. Asi po 15 minutách pro nás přišel Čerw a říkal, že máme být potichu při celé večeři. Došli jsme ke svému místu a v ešusu jsme viděli salát. Za chvíli přišla Dancza a Petr a nandali nám sekanou. Popřáli jsme si dobrou chuť a šli jsme jíst. Po večeři vyhlásil Notes toho, kdo měl rozdávat dárky. Byl jsem to já, Pája, Peťan a Mňamka. Rozdávalo se asi 15 minut. Po dárcích vedoucí rozdávali 29. číslo Jižana. Potom přišlo na řadu cukroví. Ááá vosáci!!! Po třech kolech bylo až na výjimky cukroví snědené. Kdo chtěl, tak si mohl zaspívat vánoční koledy. Ostatní se svlékli z krojů. Malí si šli vyčistit zuby a Pája s Háňou šli číst malejm Foglarovku. Dejť přišel za Notesem a zeptal se: „můžu jít poslouchat knížku?“ a Notes: „od kdy se poslouchá knížka?“ a dodal: „Tak jdi!“ V noci jsem se Šmoulou seděl opět u ohníčku. Jelikož hrál Šmoula s roverama Badponk tak šel s Dejťem do služby.

17.12 – Ráno jdu Dejfovi a Šmoulovi pomáhat. Nakrájeli jsme hodně vánočky, tak Notes řekl, že co se nesní, tak dojídáme. Společně s roverama jsme to dali ☺ Na přípravu oběda odešel Šmoula hrát Munchkin a do služby přišla Háňa a Pája. Úkol byl jasný – udělat špagety s normální červenou omáčkou a s pestem na kterém budou slunečnicové a dýňové semínka. Rozdělili jsme si úseky: Pája a Dejť krájeli sekanou, Háňa míchala červenou omáčku a já pražil semínka. Ostatní hráli nějaké hry a nebo šli ven stavět

sněhuláky. A co špagety? Bylo 6 balení. Každý si jedno rozbalil po Jižansku = bouchnutí s nimi do stolu. A 1 balení jsme rozbalili společně všichni dohromady! Když byly špagety rozbalené, dali jsme je vařit. Přibližně za 15 minut bylo vše přichystané k tomu, aby se pískla příprava na oběd. Pískneme přípravu a zjistíme, že nemáme čaj. Rychle jsme tam dali sedm sáčků a čekali jsme, až to začne vařit. Za chvíli byl čaj i oslazen, ale pořád to nevařilo. Během dalších 10 minut

bylo vše konečně připraveno k nandávání. Ale kdo nandával čaj? Já jsem zaběhl pro Eli, která hrála Krycí jména (společenská hra). Jelikož na chodbě stáli jen tři, rozhodli jsme se písknout konečně povedenější přípravu na oběd. Následovně byl písknutý i oběd. Překvapilo nás, že pesto nechtěl vůbec nikdo ochutnat. Tak se snědla červená omáčka. My ze služby jsme chtěli ochutnat obojí. Do ešusu jsme si dali špagety. V pařním hrnci byla sekaná. Sekanou jsme natrhali, v šuplíku ležela BAZALKA a na stole byl kečup.

Naschvál toho bylo málo, protože bylo v plánu ochutnat i pesto. Ale ovšem se začlo chodit na přídatky. Když jsme se najedli, tak se balilo a my jsme myli nádoby. Potom skoro všichni skauti šli s Lasičkou vyházovat bio odpad do stráně za farou. Rozdala se svačina, na cestu, my jsme si zabalili a za chvíli jsme se připravovali na odchod. Při odchodu sněžilo. Když jsme se ocitli na zastávce, tak byl pokyn si oklepat věci od sněhu a jít do čekárny protože lokálka jela až za 10 minut. Ve vlaku to bylo krátké. Cesta trvala jen 10 minut a uběhlo to rychle, protože ve vlaku byl veselý pan štíplístek, který nám říkal o vodě ve vlaku. V Blatně u Jesenice se čekalo 75 minut na další vlak do Plzně. Mezitím někdo pomáhal nějakému pánovi hrabat sněh. Ostatní hráli koulovačku. Většina světlušek šlo na mě. Po 1 hodině si nás zavolal Petr. Dal nám reflexní pásky, které byly ztuhlé zimou. Za chvíli vidíme vlak. Ve vlaku jedeme něco přes hodinu. V Kaznějově slyším: „příští stanice Plzeň hl. n“. Společně jsme došli k Hutníkovi. Výprava byla pěkná, jako všechny ostatní! ☺

-Adam-

Výprava na chajdaloupku 13.1.-14.1. 2018

Účastníci: Já (Apač), Adam, Miky, Šmoula, Freddy, Zajda, Ohýnek, Eli, Pája a 2 vedoucí: Kuklič a Peky.

Místo: Rokycany-≥ Nezvěstice

13.1. sraz jsme měli v 7:50 na hlavním nádraží. Vlakem jsme dojeli do Rokycan a poté jsme šli nakupovat do Kauflandu. Potom jsme vyrazili na rozhlednu Kotel. Po zjištění, že nic nevidíme, protože byla mlha, Kuklič vytáhl papíry a hodily jsme si aspoň vlašťovku. Cestou ke Kornatickému rybníku jsme urazily asi 8,5 km a cestou jsme viděli vlka. U rybníku jsme se ubytovali v malé chatce, které všichni říkají chajdaloupka. K večeri bylo rizoto se zeleninou a masem z konzervy. Po západu slunce jsme si zahráli svíčkoví fotbal.

14.1. k snídani byla vánočka s marmeládou (prostě klasika). Po snídani

jsme hráli hru o tom, že jsme se rozdělili na 3 týmy a každý tým měl za úkol, schovat 2 polena cca. 500m od chajdaloupky a s pomocí GPS najít a přinést 1 poleno od každého z těch 2 dalších týmů. Vyhrál tým ve složení: já (Apač), Zajda a Freddy. Oběd byl též dobrý, jako všechno ostatní. Měli jsme těstoviny s kečupovou omáčkou a mletým masem. Po obědě byl krátký polední klid a pak už balení a hurá do Nezvěstic. Vlakem jsme dojeli na hlavní nádraží a pak už domů. Výprava se mi moc líbila

-APAČ-

A výprava je v Luftu 13.1.2018

V sobotu 13.1.2018 jsme měli sraz na konečné tramvaje č. 4 na Borech. Jeli jsme autobusem a zbytek cesty jsme šli pěšky podél řeky Úhlavy. Viděli jsme ohryzané zbytky kmenů stromů od bobrů. Během cesty jsme hráli hru, ve které měl Riki na batohu papír. Byly na něm napsané věci, zvířata, rostliny. Když někdo něco z toho seznamu našel jako první, nahlásil to Rikimu a dostal bod. Nejvíc jich měl Kuba. Také jsme se občas zastavili a hráli hru, třeba Molekuly. Po cestě jsme hráli také klíště. Prošli jsme kolem místa, kde pořádáme každý rok Drakiádu.

Když jsme konečně dorazili do Luftovy zahrady, odložili jsme batohy a měli jsme chvíli volno. Mezitím Riki štípal dříví, protože měl klíště jako poslední a musel rozdělat i oheň. Když se rozdělal, opékali jsme si buřty. Pak nám Riki povídal o historii Luftovy zahrady. Za rodiči jsme se vraceli přes Borský park. Výprava se povedla, moc se nám líbila. A byla „V luftu!“ ☺

-Amazonka-

Středisková výprava na sněh 10.2.2018

Navrátivších spokojenost se úměrně rovnala počtu mokrých bund a sněhulí, nadšenému vyprávění a vyčerpání. Redakce dodává pouze přiložené foto, neboť na sněhu se jezdí, závodí a na psaní prostě nebyl čas...☺

-Redakce-

Výprava na klubovnu v Křimicích 10.2.2018

Účastníci: Já (Adam), Bárt, Rytíř, Fík, Kuklič, Čerw, Karel, Peky a Dancza

Sraz byl v 9:00 na autobusové zastávce Sokolovská směr centrum. Tam jsem dostal mapu, busolu a papír se stupněma a úkolama na busolu. Na Sylvánu práce s busolou skončila. Následovně jsme měli jít po zelené až do Radčic. Jdeme po louce a vidíme klubovnu. Když jsme došli do klubovny, tak nám Čerw řekl, co máme dělat. Měli jsme shrabat rákosí a spálit. A potom to tam odklackovat, aby se tam mohlo sekačkou. Vzali jsme si hrábě a shrabané rákosí jsme dali do hromady a pak to Bárt zapálil. Už stačilo jenom přikládat. Pořádně to čoudilo. Vedoucí dělali věci v klubovně a mezitím jsme udělali šest pálicích hromad. Ve 12 hod. byla přestávka na oběd. Čerw našel železnou trubku a já jí zviditelnil klackem. Pak odešla Dancza a Karel, který se měl vrátit.

V cca 16:20 se zkontrolovaly kupice a byla příprava na odchod. Po chvíli cesty se Fík odpojil. Já, Bárt a Rytíř jsme došli na konečnou tramvaje č.2 a jeli jsme domů.

-Adam-

Brusle 5. 3. 2018

Schůzka se konala 5. 3. 2018 v 16:00 a končila v ten stejný den v 18:00.

Byli tam: Pěky, Kuklič, Lasička, Míša, Fík, Fík Rytíř, Bárt, Pája, Eli, Micky, Ohýnek, Adam, Kukačka, Skunk, Mochomůrka, Ryběnka a další

Byli jsme rozdělení na dvě půlky, jedna půlka hrála hokej, tu půlku vedl Kuklič a Pěky. Fík neměl brusle, takže hrál jen s botami. Druhá půlka hrála různé hry, vedla to Lasička a Míša. Míša neměla brusle, takže byla jen v botách. Pája s Eli neměli také brusle. Pak přišla Háňa, která přinesla Páje brusle které patřily Vašutovi, tak si je nazula a bruslily. Jenomže Háňe se rozbily brusle a Pája se rozhodla, že bruslit nebude také. Hokej skončil 27:27 :)

-Micky-

První jarní výprava do Sušice 23.-25.3.2018

Dne 23. 3. v pátek jsme se sešli v 15:45 na hlavním nádraží v Plzni, odkud jsme vlakem jeli do Sušice. Když jsme do Sušice dorazili, vypravili jsme se do tamější klubovny, kde jsme přespávali. Když jsme dorazili do klubovny a vybalili své batohy, šli skauti nakupovat do Tesca. Po obvyklém velkém nákupu jsme po 21. hodině šli zpátky do klubovny. V klubovně jsme shlédli díky místnímu projektoru film Asterix a Obelix sídliště bohů. Myslím, že to bude téma letošního tábora. Poté jsme se uložili do svých spacáků. Druhý den nás čekal velký výlet. Ráno nás po probuzení čekala rozcvička, kdy každý z nás udělal jeden cvik. Po rozcvičce jsme šli na snídani. Po snídani jsme se

dozvěděli tematickou hru, která souvisela se včerejším filmem. Pravidla zněla takto: pokaždé když jsme chtěli cestou někoho oslovit tak jsme ke jménu museli přidat koncovku ix nebo fix, takže to vpadalo tak, že když chtěl někdo oslovit například mě, tak musel říci Dejfixi. Pokud to neudělal tak si musel dojít k Notesovi, který mu dal puntík na

obličej. Během cesty jsme navštívili například rozhlednu jménem Andělíčků nebo jednu lesní studánku. Kromě galské horečky jsme hráli také hru letadlo. Po návratu z výletu jsme se my skauti vydali na soutěžní stopovačku o čokoládu, kterou vyhrál náš tým. Večer jsme si ještě s rovery zahráli večerní hru, kdy jsme se rozdělili na dva týmy a vzájemně jsme si

brali svítící náramky. Ten kdo jich měl nejméně tak vyhrál. Druhý den jsme se už jen sbalili a odjeli domů. Výprava se mi velmi líbila a už se těším na další.

-Dejf-

Uklid'me Česko 7.4.2018

7.8. 2018 jsme se zapojili do akce Uklid'me Česko. Přidali jsme se k úklidu, který organizoval Robert Mařík (Pohodovej týpek). Kromě devíti Jižanů se sešlo ještě asi dalších šest dobrovolníků a to v 9:00 v Kilometrovce cca 300m od Kalikováku. Rovnou jsme si rozdělili sektory a pustili se do díla. Před samotnou prací nechybělo pár slov o bezpečnosti práce, zejména že je třeba dát bacha na případné nalezené stříkačky atp.

Kdejakého bince jsme našli dost. Pokaždé když jsme se náhodou potkali na místě, kam se nosily plné pytle, se každý chlubil, co kuriózního našel.

Rozebrali jsme i jedno opuštěné bezdomovecké ležení. Roztrhaný stan, bunda zarostlá do trávy... Také jsme našli jedno ležení, které se zdálo být v provozu. Zdejší obyvatel nebyl přítomen. Místo ale působilo skoro až útulně. V porovnání s předchozím rozhodně. U ležení bylo relativně uklizeno. Odnесли jsme připravený pytel odpadků a nechali mu tam dva nové, prázdné pytle. Doufáme, že to, co jsme odnesli, považoval skutečně za odpad i dotyčný jedinec.

Jak už jsem zmiňoval, našli jsme spoustu zajímavých věcí. Mě třeba překvapilo, že jsem našel podkladek. Víme, že podkladek je sádrové vejce, které se používá pro určení místa, kam má slepice snášet svá vejce. Kdo to ale dnes zná? Je třeba využít příležitosti a rozšířit pozapomenutou vědomost mezi mládež. Shodou okolností jsem nález učinil

závěrem úklidu, takže když jsem začal s osvětou na seřadišti, byli tam již takřka všichni.

Povídám: „Podívejte se, našel jsem podkladek.“ „Víte, co je podkladek?“ „To je takové vejce, které ani když se zmáčkne, tak...“ Ale v tom vejce prasklo a proteklo mi mezi prsty, což způsobilo všeobecné veselí. I mě tato taškařice velmi pobavila...

Celkem jsme nasbírali asi 35 pytlů odpadu, viz naše vítězoslavné foto nad kořistí.

Po ukončení úklidové akce jsme se přesunuli ke klubovně v Křimicích, kde jsme též poklidili trochu nepořádku a provedli několik drobných prací na klubovně. Chtěl bych vypíchnout, že se konečně podařilo vytáhnout z bahna zapíchnutý izolátor, který odolával všem předchozím pokusům o vyproštění.

Akci hodnotím kladně. Jsem rád, že úklidová iniciativa Uklid'me Česko funguje, a že se zapojuje spousta dobrovolníků. Byl bych ale radši, kdyby obdobné akce nebyly vůbec potřeba.

-Kuklič-

DOBÝVAČKA! 8.4. 2018

Sraz byl na hlavním nádraží, odkud se pokračovalo vlakem na Vlčtejn. Z nástupiště jsme šli na hrad Vlčtejn. Když jsme došli na místo, mohli jsme si jít prohlídnout okolí hradu. Pak byla hra k získávání bodů. Kdo získal nejvíc bodů, mohl si jako první vybrat štít. Úkoly byly: - Morseovka, - Historie, - Papíráky, - Uzly, - Dříví. Za úkoly jsme mohli získat maximálně 5 bodů. Nejvíc bodů měl Šmoula a nejmíň Skunk. Potom jsme se rozdělili na 4 týmy. Kapitáni byli: Bouřka, Fredy, Mňamka a Tygr. Mňamky tým jako 1. Bránil, ostatní týmy útočily. Potom bránil Fredyho tým. Pak Bouřky tým a nakonec Tygrův tým.

Skauti měli cca 25 min. na rozdělání ohně a opečení buřtů. Vlčata a světlušky hráli dobývačku proti vedoucím a roverům. Když dohráli, tak si šli

opéct buřty. Až si je všichni opekli a snědli, tak jsme šli hrát. Hráli jsme různě proti sobě. Na konci jsme se rozdělili do 2 týmů. Obrana se zdála nedobytná, ale nakonec jsme je dobyli. Po chvíli jsme vyrazily na zastávku vlaku, nastoupili a dojeli na cílovou zastávku, kde jsme se rozpustili.

-Kačaba-

Závod vlčat a světlušek ZVAS 21.4.2018

V sobotu 21.4. jsme se sešli na konečné tramvaje č. 4 na košutce. Účastníci: Julča, Kukačka, Ryběnka, Pomněnka, Amazonka, Peťan, Kuba, Skunk, Tygr. Před startem se otevřelo pro zkrácení dlouhé chvíle pohádkové městečko s různými disciplínami: omalovánky, pletení náramků... Naše skupina se jmenovala Jižanské světlušky. Na startu jsme dostali průvodní kartu, na kterou nám po splnění jednotlivých úkolů zapisovali počet bodů. Závod byl na téma pohádky a celá akce se nám líbila.

-Julča-

Středisková výprava 11.-13. 5.2018

Ucastnici:

Peky,Kuklic,Notes,Eli,Zajda,Hana
,Apac,Smoula,Freddy

Dne 11.5. jsme se setkali na nadrazi a odjeli jsme smerem Zelezna ruda. Po vystupu z druhého vlaku jsme nastoupili do dvou autobusu a rozdělili jsme se. Uprimne, nevim proc. Takze jelikoz vsichni od nas byli v druhem busu, poznal jsem par lidi i z jinych oddilu. Po chvili jsme se spojili a chvili jsme sli,

nez jsme se zastavili na mytine, kde jsme hrali seznamovacky. Pak jsme sli chvili, nez jsme dorazili k takove budove. Pred ni stal vedec a rekl nam, ze jim uvnitr neco bouchlo, ale nevi co, takze jsme urcite kontaminovani a ze jim rovnou muzeme pomoct.

Takze jsme byli rozdeleni do skupin, do kterych jsme dostali papir, na kterem byly mista pro cisla.

Museli jsme bezet v potapeckych brylech, plastence a rukavici do budovy, a vyfotit nebo si zapamatovat cisla, pak jsem{jeden z tymu} museli jit zneutralizovat mikroby a potom jsme sli spat.

Rano jsme po snidani sli navstivit doktory,aby nas vysetrili. Ja jsem napr. Nemohl mluvit. Pak jsme ve skupinach sli hledat lek, coz se nasi skupine vubec nepodarilo, takze se ostatni s nama rozdělili. Potom se delal obed, takze jsme hrali hru a po obede bylo volno, az nas zavolali na sber chrasti. Pak nas zavolali na ohen a my jsme se prevlekli do kroju. Po ohni se slo spat. Dalsi den rano jsme se najedli, zahráli hru, uklidili a odjeli. Vyprava byla vyborna, az na slabe momentky.

Ukol na zaver: doplnte hacky z carky.

-FREDDY-

Výprava do přírody 19.-20.5.2018

V sobotu 19.5 jsme se sešli na vlakovém nádraží. S malou Dančou všichni nastoupili do vlaku, pak jsme přestoupili. Dojeli jsme na nádraží v Hrádku u Sušice. Přišli jsme na místo a začali stavět stany. S Kukačkou jsme si vzaly stan a chtěly stavět. No, problém byl v tom, že v tom stanu nebyly tyčky. Šly jsme stavět druhý stan, ale bylo v něm víc izolepy než plachty. Nakonec jsme šly spát k Zajdě do stanu. Po utáboření jsme byli na procházce po okolí. Začalo trochu pršet,

takže jsme šli zpátky. Druhý den ráno jsme vybarvovali pamětní lístky, zabalili si stany a šli na vlak. Danča, Skypi a Zoro se vezli domů autem. Když jsme došli na vlak (cestou jsme hráli buldogy), tak tam byl za plotem u nádraží pes a mi na něj volali různými jmény a odhadovali, jak se jmenuje. Pak jsme jeli domů a museli hrát, že je nám deset, což bylo u některých účastníků dost těžké. Pak jsme přijeli domů. Konec.

-Bouřka-

Na Vodu – Sušice 25.-26.6.2018

V pátek 25. května jsme po dlouhé době konečně vyrazili na vodu. Já, spolu s pár vedoucími a Ježourem z Kotvy, jsme se sešli u Kotvácké loděnice v půl páté, ostatní měli sraz na nádraží o hodinu dřív. Navázali jsme lodě na vleky, a vyrazili. I přes naši rychlejší přepravu byli ostatní na klubovně dřív, a když jsme přijeli, radostně nás vítali. V pátek se už nic moc jiného nedělo.

V sobotu jsme si trochu přivstali, abychom stihli odvézt lodě kus nad Rejštejnu, odkud se vyjíždělo. Tam jsme ve čtveřici (Stopař, Kuklič, Rytíř, Bárt) zůstali hlídat lodě, ostatní odjeli do Sušice ke zbytku. Přijeli autobusem asi o dvě hodiny později, mezitím jsme měli čas na vymýšlení programu na tábor. Po sjednocení jsme se rozdělili do posádek a postupně vyjížděli. Začínali jsme na nejtěžším úseku řeky, který jsme za celý víkend jeli, ale přesto se moc lodí necvaklo. Po cestě se kvůli terénu nedali hrát nějaké vodácké hry, což byla škoda. Zdárně jsme dojeli do Sušice se zastávkou na oběd po cestě (vyzkoušeli jsme jablko s májkou, a překvapivě to není tak špatné). V Sušici jsme lodě vytřeli, a vrátili se na klubovnu. K večeri jsme si opekli buřty Ježour zahrál na kytaru. Dali jsme si partii karet a šli spát.

Nedělní budíček jsme měli normální, jelikož nebylo třeba lodě nikam převážet – vyjížděli jsme ze Sušice. Rovnou po snídani jsme vyrazili k řece, kde jsme v lehce proházených posádkách nasedali. Dojeli jsme do Horažďovic, cestou se pár lidí také cvaklo, ale celkově byl nedělní úsek lehčí než ten sobotní.

Žádné jezy jsme naštěstí přenášet nemuseli, vody bylo dost. Počasí jsme měli krásné, i když voda byla trochu studenější. Do Plzně jsme dojeli vlakem na šestou, a na nádraží výprava skončila.

-Bárt-

Ohlédni se!

Ještě si pamatuješ, co jsi v letošním skautském roce prožil?

Na vícedenních akcích jsme byli v Hradci Králové, na Vánoce v Jesenici, jaro jsme přivítali v Sušici a nakonec si ještě připravíme táborovou louku na stavěcí výpravě. Skauti krom toho byli na přespání na Chajdaloupce, zúčastnili se střediskového setkání na Svárožné a spluli Otavu. Vlčata a světlušky pak jeden víkend přespali pod korunami stromů v Hrádku u Sušice. Na jeden den jsme se společně prošli na Krkavec, do Křimic a Chotíkova. Zavítali jsme do Luftovy zahrady, sklouzli jsme se na bobech v Železné Rudě, dobyli jsme Vlčtejn, uklidili Česko i vypustili draky. Porovnali jsme své síly a skautské dovednosti v Závodu Vlčat a Světlušek i závodu Stopou bratra Šiwy.

Když připočítám i nastávající tábor, bude to úžasných 51 dní oddílových radostí (12 jednodenních, 23 víkendových a 16 táborových dní). S týdenními schůzkami, kterých bylo přibližně 35, se dostáváme na neuvěřitelných 900 proskautovaných hodin!

Když se loučíš na konci oddílové akce stiskem levice s některým členem vedení oddílu, sevři pořádně dlaň, koukni se mu do očí a usměj se. Bude to pro něj a pro ni ta nejlepší pochvala. Ti, kteří připravují schůzky, výpravy i tábor, mají proskautovaných hodin ještě o desítky více. Nebojím se napsat, že zcela jistě překračují 1.000 hodin za rok.

-Čerw-

Jižané pěkně pohromadě

Tak jako každý rok, i letos v lednu proběhla registrace členů 27. skautského oddílu Jižní kříž. Tímto bych Vás chtěl seznámit s několika údaji a hlavně představit členy vedení oddílu. Ne všechny je totiž možné potkat během roku na oddílových akcích, přesto je bereme jako součást oddílu.

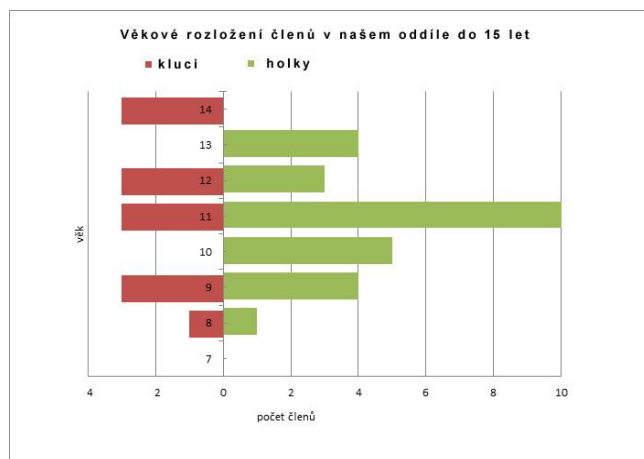
Druhým důvodem tohoto článku je i „vzkaz budoucím generacím“. Měl jsem nedávno v ruce kroniku skautského oddílu z roku 1947, na jehož základě byl znovuobnovován můj původní oddíl Bílý albatros v roce 1989. Bohužel v kronice byly uvedeny jen přezdívky a křestní jména, ze kterých už nejsem schopen jednoznačně určit, kdo byl členem, což mi přijde škoda. Proto je součástí článku i seznam všech aktuálních členů a oddílu.

Členové (do 15 let věku)

Celkem máme 40 členů, z toho 13 kluků a 27 holek. Průměrný věk u kluků je 11,2 let a holek 10,8. Průměrná délka členství současného člena je dva a půl roku.

Vedoucí (všichni ostatní)

Zeptal jsem se členů současného vedení oddílu na tři jednoduché otázky.

- Jak dlouho jsi skautem/skautkou?
- Jak dlouho jsi ve vedení oddílu? [jak dlouho připravuješ program pro ostatní]
 - Jakou funkci/činnost v oddíle nyní zastáváš? [vypiš stručně s ohledem na aktivity v posledním skautském roce]

Z odpovědí si můžete udělat obrázek, jaké osobnosti se věnují členům a že skauting pro nás není jen prázdné slovo, ale i způsob života.

Bart

- 9 let, z čehož 4 u Jižana (předtím skautský vodácký oddíl Kotva).
- Od tábora 2017 - tedy skoro rok.
- Částečně zajišťuji program na schůzky.

Čerw

- Od podzimu 1993 (letos to bude krásné ¼ století).
- Od roku 2000 jsem byl členem vedení 25.oddílu Bílý albatros (do té doby jsem byl rádce vlčácké a skautské družiny) a od roku 2006 jsem byl vedoucím oddílu. V roce 2011 jsem spojil síly právě s Jižním křížem (včetně původních členů Albatrosu), což trvá dodnes.
- Nyní věnuji energii naší nové klubovně v Křimicích, objevuji se na výpravách a tábore.

Kuklič

- Od Září 1997 (první tábor 1998).
- Postupně se to stupňovalo. Definitivně to propuklo v roce 2001 po absolvování čekatelského kurzu.
- Nyní máme společně s Pekym na starost vedení skautů a roverů. Na tábore mám většinou na starost program, nářadový stan a táborové stavby (např. zalepit teepee atp.)

Míša

- Skautkou jsem od roku 2002 s přestávkami mezi lety 2006-2009 (přestala jsem chodit, když se nám rozpadla naše skautská družina).
- V roce 2009 jsem začala „rekreačně“ pomáhat Danče s vedením na Skvrňanech, od roku 2010 do roku 2015 jsem vedla střední schůzky, poslední tři roky to flákám kvůli škole (moje aktivita se omezila na tábor a velmi sporadickou účast na pondělních schůzkách).
- Oficiálně jsem pořád zástupcem oddílového rádce, kterážto funkce by se měla přenést na někoho mladšího a perspektivnějšího z řad roverů. Reálně jsme občasnou návštěvníci schůzek a v posledních dvou letech programovou vedoucí na tábore.

Péťa

- Skautkou jsem byla od roku 2002 do 2005. Pak jsem měla pauzu 6 let a aktivně jsem se skautem začala v roce 2012 až do teď.

- Ve vedení v oddílu jsem roku 2012, tedy 6 let.
- Společně s Notesem se starám o středční schůzky našeho oddílu, jednou do roka garantuji jednu výpravu a na táborech jsem spíše pomocník pro všechno (dozor, výpomoc v kuchyni, pomocník v programu, apod.)

Danča (malá)

- Záleží na tom, jak se to bude počítat, na tábory jsem jezdila už když jsem byla u mamky v bříšku, vždy alespoň na část. Ale poctivě skautovat jsem začala v sedmi letech, takže je to 18 let
- Pokud by se počítalo už rádcování družiny, tak to bych vedla 12 let,
- Co se týká funkce, tak jsem spíš stínový hráč, co si jednou za rok připraví výpravu.

Míra

- Skautem od roku 1998 (první tábor 1999).
- Ve vedení jsem se podílel cca od roku 2003. V táborové funkci jsem byl zdravotník, funkci jsem následně předal sestře Lasicí
- Nyní ve skautském důchodu, jen občasná výpomoc.

Danča(velká)

- Právoplatným registrovaným skautem jsem od roku 2013. Ve skautské komunitě se aktivně pohybuji cca posledních 10 let.
- Ve vedení nejsem:), programu nebo možná častěji zajištění provozu oddílu se věnuji posledních cca 6-7 let.
- Redaktor oddílového časopisu. Každoročně si беру na starost jednu z výprav. Na táborech zajišťuji chod kuchyně, režii zásobování a dohled nad složením, pestrostí a kvalitou stravy. Poradenství zdravotníka. Edukace v první pomoci. Příprava grafického materiálu pro celotáborové hry.

Tarzan

- Do skauta jsem začal chodit počátkem roku 1990 snad únor, aktivně jsem byl členem oddílu do roku 1997. Poté jen příležitostné návštěvy. V roce 2015 obnoven kontakt.
- příležitostná výpomoc

Karel

- Asi od roku 1996, takže 22 let.
- Přibližně od 16 let, kdy jsem splnil čekatelské zkoušky. Schůzky jsem připravoval několik let při studiu na VŠ.
- Nyní už jen vypomáhám, baví mě zejména technické záležitosti např. stavba klubovny v Křimicích, výroba nových táborových podsad, táborové stavby a atd.

Lasička

- Od září roku 2001, tudíž letos to bude 17 let aktivního skautování s průchodem přes všechny věkové kategorie.
- Přibližně od roku 2010-11, kdy jsme se spojili s Albatrosem. Od té doby se hlavně podílím na přípravě programu schůzek pro vlčata a světlušky.
- Formálně jsem zástupcem oddílového vedoucího, mám na starost pondělní schůzky vlčat a světlušek, nejen na táborech funguji jako zdravotník.

Peky

- Od podzimu 1998.
- Ve vedení oddílu působím přibližně od roku 2010 s tím, že v průběhu studia na VŠ v Praze byly semestry, kdy jsem se aktivně účastnil jen výprav.
- Co se funkcí a činností týče, tak bych zmínil hlavně Zástupce vedoucího oddílu, správce oddílového webu, oddílový hospodář, vedoucí skautských schůzek.

Kačka

- Ve skautu jsem od září roku 1999 (první tábor jsem absolvovala částečně v létě 1999).
- Od roku 2005 rádcem družiny, 2009 jsem pomáhala s etapovkou a nebyla už jen soutěžící.

- Pauzu mám od roku 2012, od té doby jezdím víceméně jen na tábory a od 2015 se podílím na vedení táborové kuchyně.

Myšička

- Od roku 2002.
- Osobně jsem v užším vedení oddílu nikdy nebyl, co se týká připravování programu pro ostatní.
- Od roku 2010 let postupně bohužel klesá má činnost v oddíle a objevuji se jen sporadicky, prakticky jen na tábore. Zde plním funkci pracovní síly, zásobovače a někdy pomocníka v kuchyni. Zároveň funkci pravidelného terče vtípů našeho milovaného vůdce oddílu.

Fík

- Přibližně od roku 2008.
- Od posledního tábora, tedy to už bude rok.
- V oddíle jsem Rover a všichni Roveři pomáhají ostatním, když potřebují nějakou pomoc jak pracovní sílu tak třeba vymyslet nebo pomoci s programem a hrami.

Stopař

- Skautem jsem cca 12 let.
- Ve vedení oddílu se projevuji spíš pasivně.
- Pro oddíl funguji hlavně jako dvě ruce, které jsou k dispozici, pokud to čas dovolí. Na tábore rád pomůžu v kuchyni anebo na klubovně v Křimicích.

Riki

- Od podzimu roku 1990.
- V rozmezí roků 2003 až 2011.
- Poradce a práce všeho druhu.

Rytíř

- V oddíle jsem od roku 2011.
- Ve vedení oddílu jsem letos prvním rokem.
- Jsem jedním z roverů, podílím se na programu pondělních schůzek, především pro skauty

Petr

- Od 9.5.1995, tj 23 let.
- Počítám od roku 2001 po absolvování čekatelské zkoušky.
- Funkce - vůdce oddílu. Nic nedělám pořádně, ale zase se mi týká všechno.
-

Jarýn

- Ve skautu jsem od roku 1969-1972, pak našemu oddílu zakázali činnost a klubovnu na Slovanech dostali pionýři. V roce 1989 jsme obnovili činnost a byl jsem ve vedení oddílu, první tábor byl v Kladrubech v roce 1991. V roce 2003 jsem oddíl předal Rikimu.
- Nyní žádnou. Jezdím si pracovně odpočinout na tábor.

Notes

- Od února 2012.
- Opět od února 2012.
- Vedoucí středečních schůzek, oddílový rádce a oddílový tajemník (pouze symbolicky).

Hejkal

- 1999 až 2000 oddíl Modrá střelka; 2002 až 2012 Jižní
- 2004(5)-2012 - schůzky jsem vedl 5 let
- Žádnou - občasná výpomoc a účast na tábore.

-Čerw-

Moderní versus tradiční skauting

Nejen v Plzni, ale i v jiných větších městech České republiky funguje něco, co se nazývá Skautský institut. Je to parta lidí, kteří se ve "svém" městě snaží pro ostatní skauty připravovat přednášky na různorodá témata. Na jednu takovou z nich jsem se v průběhu ledna vypravila. Její název - Moderní versus tradiční skauting mi evokoval různé představy o obsahu přednášky. Dost jsem se mýlila, morseovka a její (ne)učení se tam neřešilo :-). Nechtěla bych touto úvahou citovat Natanovu přednášku, už protože s ním ve všem nesouhlasím, přesto bych zmínila některé názory, se kterými se ztotožňuji.

Snad každý, kdo dá se dítě do prostředí skautského oddílu vesměs očekává to samé: rozvoj mladé osobnosti pro stránce duchovní, intelektuální, mravní, tělesné i intelektuální. Aby dítě dokázalo spolupracovat s ostatními, být platným členem týmu, umělo se vypořádat se zklamáním, když nevyhraje nebo to udělá špatně, přesto se i dál snažilo být lepším. K tomu všemu se zdá vedou tři skautské principy, metody stanovené zakladatelem skautingu Robert Baden Powellem. Sebeúctou a seberozvojem můžeme označit ten první - "*povinnost k sobě*". Pod "*povinností k druhým*" chápeme, že to co děláme, děláme i pro druhé a kvůli nim. "*Povinností k Bohu*" je označen třetí pilíř, pod kterým se skrývají ty "přesažené" hodnoty. Nejsou vidět, nemůžeme na ně ukázat prstem, a přesto jsou pro náš život a žití ve společnosti důležité.

Co ale znamená moderní skauting? Co vede společnost modernizovat vše, co dělá? Často chce nová generace dělat věci jinak, než je dělala ta předchozí. Svět se vyvíjí a mění. Na jednu stranu to může být dobře, neboť absence změn vede ke ztrátě motivace, přináší pasivitu a nezájem, může způsobit degradaci. Být moderní ale neznamená používat to, co používají ostatní. Ani to neznamená mít něco nového či módního. Slovem moderní by se mělo chápat hledání lepších a kvalitnějších řešení. Jak ale vypadá moderní skauting? Nemění se tím občas tak oblasti, které tvoří základní pilíře? Nelpíme zbytečně na tradicích tam, kde by naopak byla vhodná změna?

Zkusím to vysvětlit na příkladu skautského tábora. S postupem času je tady nejvíce vidět, kam část oddílů směřuje: stavěcí výpravy se účastní hlavně roveři (pokud je oddíly vůbec mají) a dospělí, kteří připraví a postaví celý tábor; děti pak přijíždí do téměř zařízeného tábořiště; co nejdříve hrají mnoho her a soutěží; někde pomáhají děti i vařit; přesto chod tábora stojí na velkém množství dospělých, kteří tvoří kulisy, všemožně zajišťují chod. Jsou i oddíly, které si pro táborovou kuchyni najímají kuchařky, aby se tím nezdržovaly děti od programu. Během táboření si děti užívají skvěle (a na minuty přesně) připravený program, soutěží, hrají různorodé hry, možná i něco vyrábějí. A po skončení táboření zase najede ta skupina dospělých, kteří tábor rozloží, odvezou.

Tomuhle se skauti před 30 lety smáli, když viděli, že pionýři jezdí do chatkových táborů, mají kuchařky apod. Ted' se tomu skauti leckdy v bledě modrém podobají. Proč? Protože je přeci potřeba stihnout tenhle a tenhle program, nemůže přeci skupinka "A" vynechat bojovku kvůli vaření oběda. A tak na dřevo chodí četa dospěláků, o kuchyň se rovněž plně starají dospělí. Není pomalu přípustné, aby se skauti (= děti) sami podíleli na chodu tábora, či dokonce bourali tábor.

No jo, ale tím taky nedochází k rozvoji praktických dovedností, k nutnosti přemýšlet nad prací, kterou vykonávám, nad jejím smyslem, k zodpovědnosti vůči ostatním lidem i přírodě. Tím pádem se bortí prvky skautské výchovné metody. A přitom jsme jen chtěli "modernizovat" to, co jsme doposud dělali. Tradiční neznamená neměnný, ani zastaralý.

Více primitivismu! Pryč s kuchaři z povolání z našich táborů! Pryč s tzv. pomocnými službami dospělých lidí při stavbě tábora. Pryč se vši zchoulostivělostí, komfortem, padělanou nádherou a hračkami!

A.B. Svojsík, časopis Skaut-Junák 1938

-Lasička-

Co se ve skautu naučíš, jak když najdeš...

„Takový klouzavý potvory svázat nejdou!“ Problém mojí šéfové mě začal zajímat. Byla jsem osmnáctileté ucho v novém zaměstnání. „Já bych to zkusila“, pípla jsem a chopila se klouzavých provázků. Šup, rybářská spojka – a je to. Vysloužila jsem si nevěřičný pohled a uznání. Od šéfové, to se vždycky hodí. Jen jsem tehdy nesměla říct, kde jsem se to naučila, skaut byl tehdy zakázaný.

Znalost uzlů mi pomohla už mockrát. Ale budete se divit, jednou mě zachránila morseovka. Na táboře jsme ve dvou připravovaly hru na druhé straně široké řeky. Nebe se začalo kabonit a my jsme skočily do kánoe, že se vrátíme. Jenže bouřka se blížila rychle a vítr se změnil na víchr. Zjistily jsme brzy, že pádlujeme ze všech sil, jenže loď stojí na místě. Co teď? Přirazily jsme zpátky ke skále a začaly rukama vysílat morseovkou SOS. Po chvíli si nás na druhém břehu všimli, tak jsme vyslaly „VITR NAS SRAZI“ a už jsme pozorovaly mravenečky hemžící se u lodí. Nejsilnější kluci baflí pramici a fofrem pro nás přijeli. Společně jsme přeprali sílu víchru a prodrali se proti vlnám-hřebenatkám do tábora, právě včas. A jestli si myslíte, že by vás zachránil mobil, tak nevím – většinou se na loď jde jen v plavečkách ☺

Tak jo – uzle, morseovka... a co takhle Kápézetka? To jsme jednou trošku dost neodhadli terén a vraceli se na běžkách až za tmy. Byly s námi dvě malé děti a obávali jsme se, že se mráz po setmění bude rychle stupňovat. Nervozita ve skupině rostla a do toho nastal problém s vázáním u jedné z lyží. Ve šterbině zamrzl sníh a bylo potřeba něco hodně tenkého špičatého. Hbitě jsem vylovila KPZ, z ní spínací špendlík. Spraveno, jede se dál. „A to je přece úplně normální, mít u sebe Kápézetku, vy ji nemáte?“ (Ne, nikdo jiný ji neměl.)

Tak, to bylo do třetice. Až budete nad něčím mrmlat „k čemu je to dobrý“, tak si řekněte, že možná k ničemu, ale možná že taky někomu hodně pomůžete.

-Pina-

